

DINAMISME

PORTANTVEU DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE TREBALLADORS D'AIGUA, GAS I ELECTRICITAT

ELS ESCISSIONISTES NO HI TENEN RES A FER A L'U. G. T.

Degut a la seva importància i a l'actualitat d'aquest article publicat a «Las Noticias» en 27-11-37, el reproduïm pel gran interès que té en aquests moments.

antifeixistes es disposen a rebutjar tot el que pugui separar-les i a recollir tot el que pugui unir-les enfront l'enemic comú. I és en aquests moments quan la unitat d'acció de totes les organitzacions es fa imprescindible per a assolir el triomf, quan Largo Caballero i el seu grupet no solament sabotegen l'entement de tots els grups antifeixistes, sinó que persisteixen en el seu maniobrar per a escindir la U. G. T. Es a dir, no es treballa per a unir el que circumstancialment no està fermament soldat, sinó que es fan esforços per a disgregar el que està estretament unit. ¿Fins on pretenen arribar els executius expulsats? Fins on ha de conduir-los el seu rencor i el seu despit?

A rel de la crisi ministerial de maig, l'aleshores Comissió Executiva publicà una nota en la qual negava tota classe d'ajut a tot Govern que no fos presidit per Largo Caballero i en el que no li fos confiada a ell la cartera de Defensa Nacional. Davant aquest insòlit procedir d'alguns executius es celebrà un Ple del Comitè Nacional que havia d'examinar l'actitud política presa per aquests. La majoria del Ple considerà que aquell acord era impropï de l'esperit i de la responsabilitat de la U. G. T. i decidí oferir tot el seu ajut al Govern, a qual efecte una comissió visità Negrín, i saludar al Secretariat de Catalunya per l'excel·lent labor desenvolupada. Aquestes resolucions importantíssimes — com el manteniment de relacions amigables amb els Partits Comunista i Socialista — preses en el Ple, foren sabotejades de vell antuvi per la C. E., la qual persistí en la política personalista i sectària que havia informat la seva nota en ocasió de la crisi.

Davant d'aquests fets, que manifesten el poc respecte que el grup executiu sentia per la U. G. T. i pel seu màxim organisme, la majoria del Comitè Nacional s'adreçà a la Comissió Executiva per tal que fos convocat el Comitè Nacional. La petició era necessària, era lògica i era estatutària. Malgrat tot, l'Executiva, per comptes de complir amb el seu deure, procedí a expulsar a catorze Federacions Nacionals d'Indústria, entre les quals s'hi trobava la de Miners, la Tèxtil, la F. E. T. E. i totes aquelles que suposava que havien de jutjar amb rigidesa la seva funesta tasca. I quan la resta de les Federacions protesten de l'arbitrarietat comesa, la Comissió Executiva n'expulsa quinze més, i maniobreja en els Sindicats amb l'objecte d'escindir la nostra organització i nomenar noves Federacions addictes. Els propòsits de destruir el nostre moviment i de recolzar-lo damunt d'una base messiànica eren ben paleses i davant d'això les Federacions, d'acord amb els Estatuts, convocaren al Comitè Nacional. Aquest acorda destituir l'Executiva i en nomena una altra, presidida per González Peña i recolzada per trenta-tres Federacions de les quaranta dues amb què complia la Unió. La repulsa de la Unió General de Treballadors contra aquells que volien convertir-la en una tertúlia, és claríssima. Largo Caballero i els seus no compliren amb llur deure, i la U. G. T., que no admet messianismes, que és una organització conscient de llur responsabilitat històrica, els desplaça d'uns llocs que no ocupaven amb la deguda dignitat. Es aquesta la veritat i això el succeït. Quina posició han adoptat els destituïts?

L'autèntica Comissió Executiva de la U. G. T. i el Comitè Nacional d'Enllaç comunista socialista han ja denunciat la insistència en el maniobrar escissionista i la caricatura del Congrés que pretenen celebrar Largo Caballero i els seus amics. Els ex-executius refermen la seva política personalista i fraccional i segueixen actuant amb el propòsit de mantenir la inquietud en el si de la U. G. T. i amb el propòsit de provocar la divisió si els és possible, en aquests moments en què és imprescindible la més estreta cohesió i compenetració de totes les forces obreres per a ajudar el Govern i els combatents.

La U. G. T., que acaba de celebrar el seu magne III Congrés, que acaba de donar solucions pràctiques als problemes que ens plantegen els difícils moments que vivim, coneix tot l'abast de la maniobra caballerista i sap quina serà la resposta de la massa ugetista. Caballero i els seus pretenen, amb aquesta paròdia de Congrés que es proposen organitzar, usdefruitjar amb fins personals una representació sindical que no poden ostentar de cap manera, perquè no hi tenen dret, i desmembrar les Federacions provocant en el si de cadascuna d'elles una lluita fratricida. Els Sindicats han d'estar atents a aquests maneigs i condemnar la contrarevolucionària maniobra. El darrer Ple del Comitè Nacional i el nostre gran Congrés han manifestat la ferma voluntat de la U. G. T. de romandre estretament unida i de procurar la unitat d'acció amb les altres organitzacions. Els escissionistes han d'ésser menyspreats i el seu joc posat en descobert. No hi ha més que una U. G. T., i aquesta té el decidit propòsit de contribuir a guanyar la guerra i a aixafar el feixisme. Tot el que s'oposi a la seva unitat orgànica i a llur camí gloriós és pernicios, i els Sindicats han de denunciar-lo. Els escissionistes no hi tenen res a fer en la nostra organització.

EL III CONGRES DE LA U. G. T. A CATALUNYA

14, 15, 16, 17, 18 i 19 NOVEMBRE 1937

DICTAMENS APROBATS

- I. ELS SINDICATS I LA GUERRA CONTRA EL FEIXISME
- II. QÜESTIONS POLITIQUES
- III. QÜESTIONS ECONOMIQUES
- IV. QÜESTIONS AGRARIES

- V. LES CONDICIONS DE LA VIDA DELS TREBALLADORS.
- VI. LA NOVA MISSIO DELS SINDICATS
- VII. QÜESTIONS D'ORGANITZACIO
- VIII. PROPOSICIONS DIVERSES

I. ELS SINDICATS I LA GUERRA CONTRA EL FEIXISME

El caràcter de la lluita que el nostre poble sosté contra el feixisme nacional i l'estranger determina que la preocupació fonamental dels organismes del proletariat i de les masses populars al nostre país ha d'ésser la de guanyar la guerra perquè guanyar la guerra significa, en primer terme, la independència del nostre país que contra les democràcies internacionals tenen traçats els feixismes italià, alemany i japonès. Al mateix temps, la victòria de l'Espanya popular en la guerra que manté significa la consolidació de les conquestes revolucionàries obtingudes des del 19 de juliol i la perspectiva del començament d'un règim que assegurí a les classes treballadores un esdevenidor d'una més gran llibertat i un major benestar.

El III Congrés de Catalunya de la Unió General de Treballadors, reunit en el moment que la pugna als fronts ha pres un caràcter d'una superior violència, al cap de setze mesos de guerra, amb l'experiència d'activitats viscudes des del 19 de juliol fins a la data, declara:

Primer. La seva solidaritat amb els Governos de la República i de la Generalitat de Catalunya, representants de totes les forces del Front Popular, Governos que tenen conret el deure de portar les armes de la República espanyola a la victòria. Per tant, els Sindicats de la Unió General de Treballadors a Catalunya manifesten el vehement desig de contribuir sense reparar en esforços ni sacrificis de cap mena, perquè la labor de tan extraordinària responsabilitat que tenen encomanada els nostres Governos pugui desenvolupar-se amb el mínim de dificultats i així accelerar la victòria.

Segon. El Congrés de Catalunya de la Unió General de Treballadors constata amb satisfacció la millora que en totes les activitats del nostre país s'observa des de la constitució dels actuals Governos de la República i de la Generalitat de Catalunya fins a la data. La U. G. T. contempla amb orgull el nostre Exèrcit Popular, disciplinat i fort, i que es mou dintre d'un perfecte ambient antifeixista; observa també la millora palesa que han sofert en la seva organització, funcionament i producció les indústries de guerra; també veu que el Govern de la República ha emprès una política de formació de reserves i d'educació pre-militar; però creu que tot l'esmentat no és més que el començament de la nova etapa, que un nou ritme en tot impulsarà la rectificació d'aquelles deficiències o errors que puguin observar-se encara en tots aquells òrgans i funcions que directament estan enllaçats amb la guerra.

Tercer. Els Sindicats de la Unió General de Treballadors asseguren al Govern el compliment de totes les disposicions d'ordre militar que emanin d'ell, fent-se-les seves i procurant per tots els mitjans al seu abast introduir-les en l'esperit de la classe treballadora.

Els obrers de la Unió General de Treballadors a Catalunya, reunits en el seu Congrés, propugnen a tal fi la militarització o nacionalització de la totalitat de les indústries bàsiques i de les de guerra; la centralització de la seva direcció en una sola mà; l'acoblament de guerra en aquelles indús-

tries que per les seves característiques ofereixin facilitats per fer-ho.

Militarització del transport, dels telègrafs, dels correus, dels telèfons, dels ferrocarrils, de la ràdio i serveis públics més indispensables.

Nacionalització de la marina mercant i militarització de les tripulacions.

Installació de refèctors per a obrers a les fàbriques d'indústries de guerra i barriades industrials, subministrats per Intendència Militar i els departaments centrals de Proveïments del Govern Central i de la Generalitat.

Utilització, revaloració i responsabilització dels tècnics civils a les indústries de guerra.

Nomenament de delegats polítics a les indústries de guerra.

Capacitació professional dels treballadors, mitjançant cursos especials, a les mateixes fàbriques.

Aprofitament dels evacuats especialitzats no compresos en les lleves cridades.

Preparació de les dones per al treball en les indústries de guerra.

Utilització per a la guerra de les instal·lacions, materials i braços ocupats en indústries no indispensables a la guerra.

Elaboració de plans de fabricació per a totes les indústries de guerra i compliment acurat d'aquests plans considerant-los com a disposicions o ordres de guerra, amb aplicació de sancions severes als sabotejadors o negligents.

Creació de noves fàbriques de guerra que assegurin la producció al límit que fixin les necessitats de la guerra.

Aprofitament de recursos interiors i persecució dels aca-paradors i malversadors de matèries primes, maquinària i utilitatges.

Organització de brigades de xoc a les fàbriques i tallers.

Estimulació del treball amb primes a la millor i major producció i distincions honorífiques als millors productors.

Quart. L'Exèrcit Popular té avui ja unes condicions de solidesa, d'agilitat i de moral que el situen en una posició d'avantatge davant l'enemic; però és necessari seguir el camí emprès. El nostre Exèrcit ha d'ésser cada dia més disciplinat; el nostre soldat no solament ha d'ésser un combatent, sinó, al mateix temps, un ciutadà que lluita i sap perquè lluita; els comandaments han de posseir cada dia més excel·lents condicions de capacitat militar i d'afecció a la causa antifeixista. Cal seguir una política de valoració dels comandaments; al militar capacitat i lleial, reconeixement; cap mena de pietat per als vacillants, tebis o traïdors.

Promoció audaç de nous comandaments sorgits de les files de l'Exèrcit del poble, fent possible els més alts comandaments i les més enlairades jerarquies militars a aquells que demostrin més capacitat i més entusiasme antifeixista.

Valoració del Comissariat de Guerra, garantia de les masses populars antifeixistes i animador del nostre Exèrcit; els Sindicats de la Unió General de Treballadors de Catalunya hauran de facilitar els seus millors homes al Comissariat de Guerra.

Multiplicació de les escoles de capacitació militar; aquestes escoles estaran obertes solament per als que procedeixin del front.

Tots els afiliats a la U. G. T. compliran estrictament els decrets de mobilització i incorporació a files. Els Sindicats expulsaran i lliuraran a les autoritats militars els negligents en el compliment dels seus deures militars. El nostre afiliat al front no perd la seva condició de tal; per tant, els Sindicats mantindran relacions amb els companys mobilitzats i prendran totes les mesures necessàries perquè llur estada als fronts de guerra els sigui més agraïda. També ajudaran i auxiliaran els familiars dels combatents que estiguin desvalguts.

Els Sindicats apadrinaran batallons i unitats de l'Exèrcit.

El desertor o emboscat és un enemic actiu; per tant, és necessari que sigui tractat com a tal, aplicant-se-li amb tot rigor les sancions que les lleis militars autoritzen en aquests casos.

Confiscació de terres, propietats o comerços dels familiars dels desertors. Eliminació de càrrecs públics als familiars de desertors i d'aquells que es valen del càrrec per a facilitar la desertió o l'emboscament, independentment de les sancions que els Tribunals competents dictin en cada cas.

Cinquè. El nostre Exèrcit està necessitat de grans reserves per tal d'assegurar la continuïtat de les nostres ofensives i per a facilitar el rellevament i els permisos de descans als nostres soldats. Per això, i per a l'organització d'una massa de maniobra, s'ha de portar a terme la mobilització de les lleves que siguin necessàries.

Es necessari que els obrers, en incorporar-se, tinguin ja coneixements militars i capacitació sobre el significat de la nostra lluita a l'efecte d'abreujar el període d'instrucció a l'Exèrcit, i per això és necessari ampliar els efectes del decret del 21 de setembre del 1937 sobre instrucció pre-militar als individus de les lleves no incorporades dels 18 als 45 anys.

Sisè. En els treballs de fortificacions i refugis, a desgrat que s'observa en el seu conjunt una millora, és necessari que segueixi un ritme accelerat d'increment i perfecció.

El territori de la República ha d'ésser inexpugnable. Al front i a les costes amb fortificacions suficients i a la rera-guarda amb els refugis de protecció per a la població civil, es multiplicarà la nostra capacitat de defensa.

Es necessari mobilitzar homes i materials per a la realització de fortificacions, construcció i conservació de camins i carreteres i abrics i refugis, sota un pla que obeeixi a una sola direcció, destinant a aquests treballs els obrers en atur forçós no compresos en les lleves cridades, i els obrers de les indústries de l'Edificació de 18 a 45 anys, igualment no inclosos en les lleves.

Aplicació immediata i integral del decret de 8 de novembre del Ministeri de Defensa.

La construcció de refugis ha d'ésser treta a la iniciativa particular per passar sota el control i direcció de la Junta de Defensa Passiva.

Les despeses de construcció d'aquests refugis han d'ésser sufragats per l'Estat, la Generalitat i els Municipis, i mitjançant la creació d'impostos sobre Espectacles Públics i articles de luxe.

Tots els elements compresos en la susdita mobilització que no es presentin, seran declarats desertors.

Els organismes oficials, els Sindicats que proporcionin treball als esmentats anteriorment, han d'ésser castigats com a encobridors de desertors.

El Govern no ha d'esmerçar en obres de construcció cap quantitat que no tingui relació directa i immediata amb la guerra.

Les fàbriques de materials de productes de construcció han d'ésser militaritzades i tots els instruments de treball existents en les empreses de construcció i que el Govern en tingui necessitat, seran posats a disposició d'aquests.

II. QÜESTIONS POLITIQUES

I. LA U. G. T. DAVANT EL MOVIMENT FEIXISTA DEL 19 DE JULIOL

El Congrés considera que cada batalla guanyada al feixisme als fronts de combat, és una passa en ferm per a la consolidació de les conquestes revolucionàries perquè permeten assegurar la terra a mans dels camperols, afirmar el control de les indústries a mans dels obrers, extirpar els residus semif feudals de l'església i l'oligarquia militar, ensem que permeten que la comprensió i el dret s'obrin camí davant les perspectives de llibertat de les nacionalitats oprimides.

La Unió General de Treballadors projecta la seva tasca vers l'esdevenidor amb la màxima confiança en l'esforç de tot un poble que vol vèncer. I afirma la seva voluntat d'aconseguir la victòria al costat de la C. N. T. i dels altres sectors antifeixistes.

II. El manteniment i reforçament del Front Popular

El III Congrés de la U. G. T., es declara resoltament partidari del manteniment i reforçament del Front Popular i considera indispensable l'ingrés de la C. N. T. en aquesta aliança antifeixista per tal que el proletariat pugui tenir-ne l'hegemonia i pugui esdevenir-ne el dirigent fent que la insuficiència programàtica actual del Front Popular sigui superada i pugui realitzar-se una actuació de conjunt de totes les forces polítiques i sindicals del nostre país.

El III Congrés de la U. G. T. es declara resoltament partidari de l'hegemonia i pugui esdevenir-ne el dirigent fent que la insuficiència programàtica actual del Front Popular sigui superada i pugui realitzar-se una actuació de conjunt de totes les forces polítiques i sindicals del nostre país.

El front Popular Antifeixista redactarà un programa d'actuació i de govern d'obligat compliment per a tots els elements que en formin part.

III. La lluita contra el trotsquisme

El Congrés aprova i ratifica la línia de conducta seguida per la nostra Central Sindical i la governamental per a reprimir el treball clandestí i d'espionatge del trotsquisme. Es declara partidari d'intensificar-la contra aquells elements que, presentant-se amb vestit d'ultrarrevolucionari són els aliats del feixisme a casa nostra i reclama que l'anomenat Partit Obrer d'Unificació Marxista (P. O. U. M.), organització trotsquista al nostre país, sigui declarat immediatament fora de la llei encara que reconeix que a la base d'aquest partit existeixen obrers veritablement revolucionaris que han d'ésser acceptats a les organitzacions proletàries, ja que llurs actuacions passades són degudes principalment a l'engany a què la demagògia de llurs dirigents trotsquistes els havia portat.

IV. La unitat d'acció amb la C. N. T.

Recollint el desig unànim de tota la classe obrera de Catalunya i especialment dels Sindicats de la Unió General de Treballadors, el Congrés es pronuncia per la unitat d'acció amb la C. N. T., unitat que ha de plasmar-se immediatament en realitats concretes i resultats positius, prenent per base el pacte signat a València amb data 28 de juliol del 1937, ampliant-lo amb les bases programàtiques que estableixin, conjuntament, els Comitès Nacionals de la U. G. T. i de la C. N. T.

V. La U. G. T. davant l'Estatut de Catalunya i la Constitució de la República

El III Congrés de la U. G. T. a Catalunya, es declara partidari de la lliure determinació dels pobles i del respecte a les característiques de cada un d'ells.

El Congrés afirma que els pobles hispànics, una vegada acabada la guerra contra el feixisme, es donaran l'estructura política que lliurement determinin les masses populars.

Llegiu TREBALL

VI. La participació de la U. G. T. al Govern de la Generalitat

El Congrés declara que la missió de governar correspon als partits polítics.

Els Sindicats, per la seva finalitat i estructura, no poden assumir aquesta responsabilitat. Però, tenint en compte les circumstàncies especials en què es troba el nostre país, la U. G. T. no s'oposa a la participació de les Centrals Sindicals al Govern i per tant declara que si el Comitè de Catalunya ho creu oportú, la U. G. T. podrà entrar a formar part del Govern de la Generalitat al costat de la C. N. T. i dels Partits polítics, prèvia la confecció d'un programa del Front Popular Antifeixista.

El Congrés declara que, de la mateixa manera que el Comitè Nacional de la U. G. T. ha declarat que se sentia representat al Govern de la República pels Partits Socialista i Comunista, en el moment actual, a Catalunya, la U. G. T. se sent representada pel Partit Socialista Unificat.

VII. La participació de la U. G. T. als Ajuntaments de Catalunya

La Unió General de Treballadors, que ha declarat que la missió de governar correspon als partits polítics, considera en canvi que és indispensable la participació directa de les Centrals Sindicals en la gestió encomanada als Ajuntaments per tractar-se d'afers que no són exclusivament polítics.

Per tant, la U. G. T. ha de tenir representants directes a tots els Ajuntaments de Catalunya, els quals representants hauran d'actuar en tot moment respectant els nostres Estatuts i d'acord amb les normes que estableixi, en matèria municipal, el Comitè de Catalunya.

VIII. Els petits comerciants i industrials adherits moralment a la U. G. T.

El III Congrés de la U. G. T. aprova i ratifica l'acord del Comitè de Catalunya relatiu als petits industrials i comerciants, acceptant-ne llur adhesió moral.

A Barcelona no podran formar part de la Federació Catalana de Gremis i Entitats de Petits Comerciants i Industrials (G. E. P. C. I.), els petits industrials o comerciants que tinguin més de deu assalariats i a la resta de Catalunya els que en tinguin més de cinc. Tampoc no en podran formar part els que tinguin més d'un comerç o indústria.

El Congrés encarrega al Comitè de Catalunya de la U. G. T. que realitzi una depuració a fons de la G. E. P. C. I. expulsant-ne del seu si tots aquells elements que se'ls comprovi que són especuladors o acaparadors.

També es prendran les mateixes mesures contra aquells que es pugui comprovar que han pertanyut a partits feixistes o a partits de dreta que es van adherir al moviment facciós.

IX. Les relacions de la U. G. T. amb els partits polítics

La U. G. T. ha tingut i desitja seguir tenint les millors relacions amb els partits polítics que formen el Front Popular. I de la mateixa manera que la U. G. T., organització eminentment obrera, coincideix amb els partits obrers, amb el Partit Socialista Obrer Espanyol i amb el Partit Comunista d'Espanya, a Catalunya manté relacions cordials, especialment amb el Partit Socialista Unificat, per ésser, com aquells, un partit eminentment obrer i l'únic partit de classe de la nostra terra.

X. La lluita contra la cinquena columna

El III Congrés de la U. G. T. a Catalunya afirma que a la reraguarda existeixen elements emboscats i sabotejadors que actuen, preferentment, des dels organismes públics. I per tant, declara que és de gran urgència la depuració de l'aparell de l'Estat, de la Generalitat i dels Ajun-

taments, especialment dels comandaments de l'Exèrcit, de la Magistratura, dels òrgans coercitius de l'Estat, dels escalafons de la burocràcia en general i dels alts càrrecs de l'administració que hauran d'ésser posats en mans d'anti-feixistes provats.

El Congrés considera que cal incorporar el poble a la tasca depuradora de la reraguarda. I per això demana que es faciliti aquesta incorporació amb l'adopció de les mesures oportunes i establint el deure de tot ciutadà a denunciar les seves sospites als òrgans repressius oficials, així com de fer detenir aquells individus trobats en comissió de delictes o declaració de fe feixista. Mentre no sigui adoptada aquesta disposició oficialment, i fins i tot per a després d'haver-se establert, es crearà al Secretariat de Catalunya de la U. G. T. una oficina, amb les seves ramificacions corresponents, destinada a recollir i tramitar, en els casos que ho cregui oportú, aquelles denúncies que rebí dels afiliats, degudament avalades pel Sindicat o Federació corresponent.

La U. G. T. considera indispensable que mentre duri la guerra no pugui fer-se cap revisió de causes que afecti a elements feixistes o desafectes al règim. Així mateix, creu que no cal seguir cap procediment especial contra companys provadament antifeixistes, considerant no compresos en aquesta excepció els elements trotsquistes del P. O. U. M., dirigents del moviment contrarevolucionari del mes de maig i d'aquells que hagin assassinat o robat a profit particular.

III. QÜESTIONS ECONOMIQUES

I. LA U. G. T. DAVANT EL NOU ORDRE ECONOMIC DE CATALUNYA

de Control, perquè evitin tota disminució de la producció en quantitat o en qualitat.

Per evitar el relaxament del ritme de la producció propugnem pel reforçament de la moral del treball amb l'establiment del salari d'estímul i l'aplicació de sancions, prèviament reglamentades, als que manquin a les normes establertes.

Els Sindicats organitzaran campanyes de popularització del stajonovisme, i establiran distincions honorífiques i materials per als treballadors que més es distingeixin en un ram d'Indústria determinat, en una empresa, etc.

El Congrés accepta el principi de la direcció unipersonal de les indústries, principalment en l'aspecte tècnic, paral·lelament amb l'establiment de la responsabilitat corresponent. Per tant, els Consells d'Empresa exerciran principalment una funció de control administratiu, a semblança dels antics Consells d'Administració, segons prescriu amb justesa el Decret de Collectivitzacions de Catalunya.

Els Comitès obrers de Control de les empreses que encara continuen en règim de propietat privada, adaptaran el seu funcionament a allò que mana la llei tot procurant que en aquesta època de transició que estem travessant s'acumulin el mínim de dificultats possibles, perquè tots puguem dedicar les millors energies a la lluita contra el feixisme.

Els Sindicats han de captar la dona per als llocs de treball que han deixat buits els combatents, amb la qual cosa s'evitarà una minva de la producció que, en desballestar la nostra economia, podria posar en perill la nostra victòria.

La U. G. T. ha de donar tot el seu suport als nous organismes econòmics creats per la iniciativa del Consell d'Economia de Catalunya, i en particular ha de col·laborar amb tot entusiasme en el treball dels Consells generals d'Indústria i les Federacions econòmiques, que han d'arribar a ésser els organismes rectors de la nostra producció.

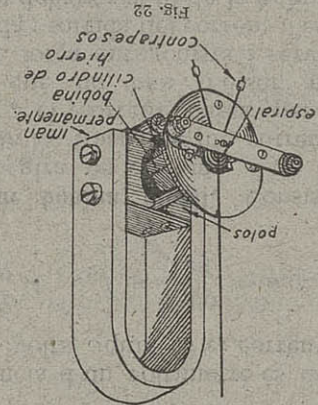
CAL que els nostres Sindicats exerceixin una estreta vigilància del treball, estimulant els seus representants dintre dels Consells d'Empresa i els Comitès obrers

Shunts. Quan les intensitats de corrent que s'han de mesurar són molt elevades, no és convenient de fer passar tot el corrent per l'aparell, i, si, tan sols una fracció d'ell desviant el restant pel shunt.

Si s'empra com a vatímetre es substitueix l'imatge permanent per un electroimant, derivat dels fils principals perquè els camps magnètics produïts siguin proporcionals a la tensió.

L'agulla desviaria en sentit contrari; la temperatura no influeix perquè es col·loca una resistència amb un coeficient de temperatura nul·la.

Esquema de l'aparell de la casa Meiser & Metzig

per, anomenant-se mil·liamperímetres, per a intensitats majors s'utilitzen shunts units per conductors de determinada resistència. Son considerats com instruments de precisió i serveixen per a mesurar la intensitat, tensió i potència del corrent continu, per a corrent altern

LLIÇÓ V

ELECTROMETRIA

Per a poder efectuar una mesura elèctrica, és convenient de formar-se un criteri exacte, de la importància i precisió que es desitgi obtenir, puix que d'ell depèn l'exactitud de la mateixa, amb tot i que aquesta exactitud no sols depèn de l'aparell, sinó, també, de la magnitud de la desviació de l'agulla, la qual cosa convé que sigui el més possible.

Ara bé; si per un conductor circula un corrent elèctric i se li apropa una agulla imantada, aquesta experimenta una desviació que dependrà de la intensitat del corrent que pel conductor circuli.

Una bona lectura podrà efectuar-se sempre que l'agulla de l'aparell la indiqui a un quart de la graduació de l'escala, puix que les que es fan entre 0 i un quart, són aproximades i de poca exactitud (exceptuant alguns aparells de laboratori) els errors que poden admetre's, tant si són aparells de precisió com si són industrials, s'inclouen els mecànics i els d'escala que vindrà indicat pel total de la diferència entre l'indicat per l'aparell i el valor vertader del que es mesura. Aquests errors seran positius quan el valor donat per l'aparell és major al vertader del que es mesura i negatiu si és menor, els errors s'indiquen amb el tant per cent del valor final de l'escala.

Convé, doncs, evitar tots aquells inconvenients

$$\begin{aligned} E_1 r &= ER - E_1 R \\ E_1 R + E_1 r &= ER \\ E_1 (R + r) &= ER \\ \frac{R + r}{E_1} &= \frac{R}{E} \end{aligned}$$

si r és la resistència desconeguda, tindrem que

el roman constant la tensió, tindrem $I_1 = \frac{E}{R + r}$ serà menor que el primer, si $I_1 = \frac{E}{R}$ és la intensitat coneguda en sèrie i s'anota el seu valor E_1 aquest indi. Si després es col·loca una resistència desconeguda entre els pols anotant la tensió E que llavors el voltímetre que serà de resistència elevada resisteix sempre que la font d'energia sigui de resistències petites com de piles, acumuladors, etc.,

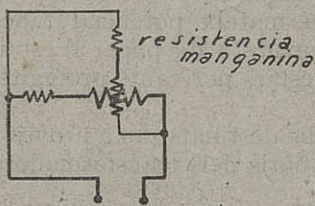
Tots els voltímetres poden servir per a mesurar la resistència de l'aparell és de $6,2 \Omega$ la resistència del shunt serà:

$$R = \frac{6,2}{999} = 0,00620 \Omega$$

Perquè les indicacions de l'aparell es multipliquin per n , la resistència del shunt serà de $\frac{n-1}{n} R$ de l'ampèrmetre. Si la graduació d'un aparell està feta en mil·liamperes i volem que l'agulla marqui per divisió de l'aparell un amper, suposant que la resistència de l'aparell és de $6,2 \Omega$ la resistència del shunt serà:

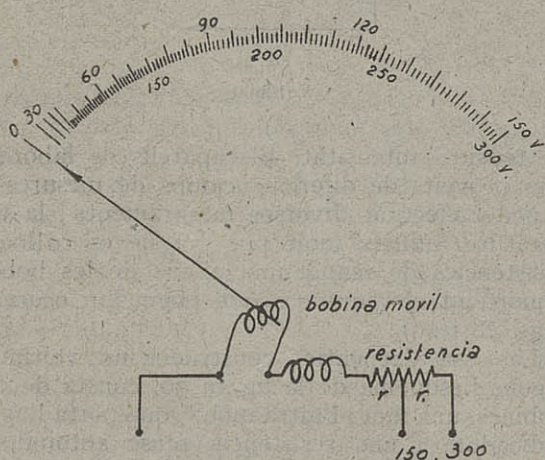
Perquè les indicacions de l'aparell es multipliquin per n , la resistència del shunt serà de $\frac{n-1}{n} R$ de l'aparell. Si la graduació d'un aparell està feta en mil·liamperes i volem que l'agulla marqui per divisió de l'aparell un amper, suposant que la resistència de l'aparell és de $6,2 \Omega$ la resistència del shunt serà:

L'ampèrmetre consta d'una bobina fixa per la que hi passa el corrent total i per l'altra bobina circula un petit corrent proporcional a la diferència de potencial en els contactes de la resistència sense autoinducció S , és a dir, proporcional al corrent (fig 31).

Amperímetre
Fig. 29

Els vatímetres porten una bobina com enrotllament d'intensitat i una altra per a la tensió, em-

Voltímetre
Fig. 30

De vegades es constitueixen de manera que cada divisió de l'escala sigui una mil·lèsima d'amper (esquema fig. 22).

Les desviacions són directament proporcionals a la intensitat del corrent; els aparells tenen una escala igualment dividida, i poden col·locar-se el 0 al començament o en el centre de l'escala, depèn del sentit del corrent, els camps magnètics dispersos no exerceixen quasi cap influència perquè el camí de les línies de força està tancat en ferro (esquema fig. 22).

Aparells de bobina mòbil. Consisteix en una bobina que gira en el camp d'un imant permanent i que la traspassa un corrent que s'ha de mesurar; el corrent passa per dues molles en espiral que no han d'ésser magnètiques, exerceix una força antagònica i serveixen a més com a entrada i sortida del corrent, l'esmortiment consisteix en debanar el fil de la bobina sobre una armadura d'alumini que es mou en el camp magnètic, produint el desplaçament de l'agulla i induïx corrents de Foucault interns que frenen als que produeix el gir.

$$I = \frac{E}{R} \text{ A} \dots \dots \dots I = \frac{125}{1500} = 0,0833 \text{ A}$$

La resistència d'un voltímetre és de 1500 ohms i marca 125 volts, quin és el corrent?

$$I = \frac{E}{R} \text{ A} \dots \dots \dots R = \frac{I}{E} \Omega \dots \dots \dots R = \frac{6}{150} = 25 \Omega$$

Quina és la resistència que deixa passar 6 A, quan la tensió és de 150 volts?

$$E = I \times R \dots \dots \dots 150 = 6 \times R \dots \dots \dots R = \frac{150}{6} = 25 \Omega$$

que siguin precisos amb l'objecte de què les indicacions dels aparells donin el seu valor efectiu i és per això necessari d'adoptar les següents precaucions:

Una vegada obtinguda una lectura, convé canviar de lloc l'aparell i veure si dona la mateixa indicació.

Una sola lectura té un valor relatiu, i per això serà necessari de fer-ne dues o tres més i cercar el seu terme mitjà.

Donen lloc a alteracions en les indicacions de l'aparell els camps magnètics externs, camp magnètic terrestre, fluxos de dispersió, fluxos veïns, forces electromotrius induïdes, diferències de temperatura i les atraccions electroestàtiques.

Són sensibles als corrents pròxims els aparells electromagnètics i dinamomètrics (vatímetres i comptadors). La influència dels conductors sobre els aparells es pot evitar col·locant de manera que el conductor d'anada estigui pròxim al de tornada per a compensar les accions electromagnètiques.

La distància mínima entre un aparell de mesura i un conductor, perquè aquell no estigui influït per aquest, vindrà donat per la següent taula:

Fins a 100 amp.	30 cm.
De 100 a 200 »	40 »
» 200 a 300 »	60 »
» 300 a 400 »	80 »
» 400 a 1000 »	100 »

Els aparells que porten cristall o ebonita no han de fregar-se. Els aparells que porten cristall junt a la seva graduació, ha d'évitar-se allò que s'anomena error de paralage, que és la posició aparent

Aquestes lectures seran errònies si en els aparells influïxen els camps magnètics exteriors o bé corrents elevats, protegits convenientment altern. Per aquesta s'empra un transformador d'intensitat, a freqüències normals, les indicacions de l'aparell són independents; aquests giren al començament de l'escala.

Aparells per a corrent continu i corrent altern. Consisteix en una bobina per la qual recorre el corrent que s'ha de mesurar, la força magnètica de la bobina creix amb els amper-voltes, el corrent en passar per la bobina origina un flux que atrau el nucli al seu interior; el par electromagnètic s'equilibra amb contrapesos per aparells de bobina necessària fer per a moure el nucli és degut a la intensitat del corrent; una agulla posada en el nucli indicarà el corrent que per ell circula. Les divisions de l'escala són desiguals, estan molt a prop al començament, degut a que no hi ha relació entre el corrent i la desviació de l'agulla, l'exactitud sols és en una part d'ella, actualment i degut a certs dispositius, les lectures poden llegir-se al començament de l'escala.

cia total, és de $4824 + 536 = 5360 \Omega$.

Un voltímetre té una graduació de 10 V i si es vol que arribi a 100 volts, la seva resistència és de 536Ω la resistència exterior es desconeix, la qual serà de $\frac{536(100-10)}{10} = 4824 \Omega$ de resistència total, és de $4824 + 536 = 5360 \Omega$.

$$E_1 = R(E - R_1) \quad \dots \quad E_1 = \frac{R(E - R_1)}{R(E - R_1)}$$

de sentit del corrent en les dues bobines el flux magnètic canvia, no oferint cap particularitat.

Per evitar els inconvenients que poguessin exercir les càrregues electroestàtiques damunt els aparells de laboratori destinats a mesures d'alta tensió, s'aconsegueix unint totes les parts on hi hagi metall a un mateix potencial tancant l'aparell amb una armadura de paper d'estany adossat a la caixa i restar, per tant, protegits dels efectes externs.

Els aparells destinats per a proves, es col·loquen en els secundaris dels transformadors de mesures

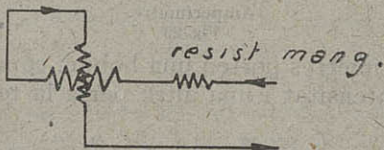

Fig. 28
Voltímetre

de tensió i intensitat. Els aparells de laboratori van proveïts de diferents camps de mesures per a poder efectuar diversos mesuraments; la temperatura influeix molt poc perquè es col·loquen resistències de manganina abans de les bobines esmorteïnt els equívocs que poguessin ocasionar (figs. 28 i 29).

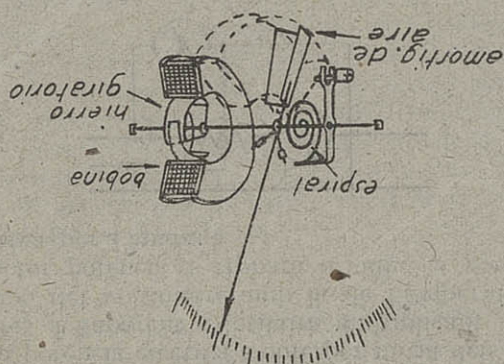
La casa Carpentier construeix un voltímetre segons l'esquema de la figura 30, consta de dues bobines, una fixa i l'altra mòbil, que porta l'agulla indicadora i una resistència sense autoinducció ni capacitat; el voltímetre porta dues graduacions de 0-150 i 0-300 V.

Us del vatímetre. Per instal·lacions de corrent continu l'energia elèctrica que es produeix o que es consum es troba col·locant un voltímetre i un amperímetre en el circuit; el producte dels ampers pels volts dona els wats.

Pel corrent altern el desplaçament de fases entre la tensió i la intensitat s'anomena «defasage»; l'angle que es forma, diferència de fases; després la potència serà el producte de volts per ampers per $\cos \omega$; aquest coseno es anomena factor de potència; el desplaçament de fases és degut a que en el circuit hi ha autoinducció.

Quan es diu potència transmesa o absorbida per una màquina de corrent altern, és necessari conèixer la diferència que hi ha entre la potència aparent donada en volts ampers de la potència efectiva expressant-la en wats o en quilowats.

Fig. 23. Esquema de l'aparell Hartmann & Braun

Instrumentes són utilitzats com amperímetres o voltímetres (fig. 23).

(figs. 26 i 27), les quals prescripcions relatives a seguretat es donaran oportunament.

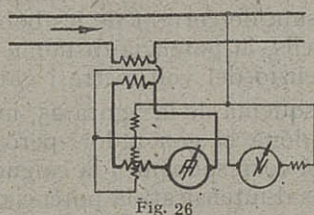

Fig. 26

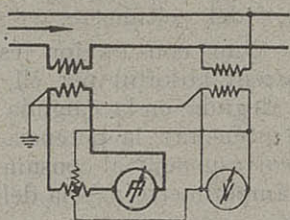

Fig. 27

Aparells electrodinàmics. Consisteixen en un circuit format per dues bobines per les que hi circula un corrent, una de les bobines es fixa i l'altra giratòria col·locada dintre del camp magnètic de la primera, en circular el corrent per la bobina giratòria venç la resistència de torsió que oposen els dos ressorts en espiral per on entra el corrent, l'esforç mecànic és proporcional al corrent que circula per les dues bobines.

Per a obtenir una bona lectura, els aparells electrodinàmics no porten ferro, per consegüent el flux magnètic en les bobines es tanquen l'aire no podent, per tant, originar corrents de Foucault.

El desplaçament de la bobina giratòria pot esmortir-se per un esmorteïdor d'aire, si es canvia

Exemples:
Quina intensitat de corrent es produeix a través d'una resistència de 25 ohms amb una tensió de 150 volts?

$$R = \frac{E}{I} \quad I = \frac{E}{R}$$

Si es desitja conèixer el valor de R haurem de fixar-nos en la figura 21.

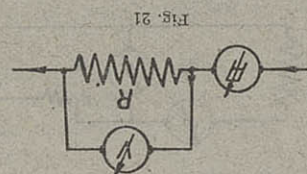

Fig. 21

Si la resistència és de 1 Ω , el nombre d'ampers és igual al de volts, si la resistència és de $\frac{1}{2} \Omega$, el nombre d'ampers és doble del nombre de volts.

$$I = \frac{E}{R}$$

(fig. 20), fàcilment es dedirà la intensitat del corrent per mitjà de la fórmula:

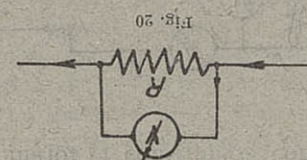

Fig. 20

Mesura de la intensitat d'un corrent. Si es coneix el valor de la tensió i el d'una resistència

que adopta l'agulla i és produït per la projecció de la seva imatge en el cristall, degut a la manca de perpendicularitat de la visual respecte a l'agulla.

Les agulles poden ésser, romboïdals o de llança, el metall és d'alumini de forma tubular, el seu extrem superior està aplanat i el seu caire tallat a bisell perquè les lectures es facin amb precisió, en l'extrem inferior se li col·loca un esmorteïdor, bé sigui d'aire, magnètic, líquid o uns contrapesos que impedeixin les oscil·lacions consecutives que farien difícil la seva lectura; els més usuals són els d'aire, els magnètics i els de contrapès, la part mecànica depèn de la casa constructora.

La graduació del limbe depèn de la classe d'aparell i segons l'ús per al qual es destini.

Us dels instruments de mesures elèctriques. Si per una bobina circula un corrent que s'ha de mesurar, aquest corrent origina un flux magnètic, si en l'interior d'aquesta bobina s'introdueix

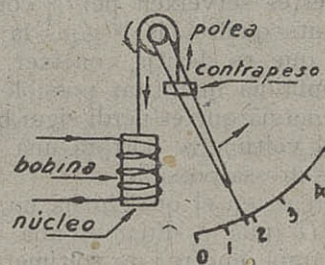

Fig. 16

un nucli de ferro s'observa que és atret cap a dintre, tant més quant major és el corrent (fig. 16)

for per a mesurar la caiguda de tensió de l'ampèrmetre, el voltímetre mesurarà $E' = E + E_a$; l'equívoc serà molt més important si és petita la tensió E que es mesura i més accentuada la resistència interna de l'ampèrmetre. Convé, doncs, l'elecció de l'esquema de la figura 18, perquè es coneix la resistència interna del voltímetre i el seu consum de corrent.

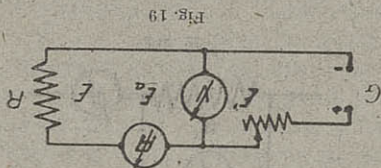

Fig. 18

Haurà d'eleger-se, doncs, un voltímetre que consumeixi poc corrent per a quan es mesuren petits corrents. Per a la figura 19, l'ampèrmetre indica el valor exacte I , però el voltímetre indica una tensió ma-

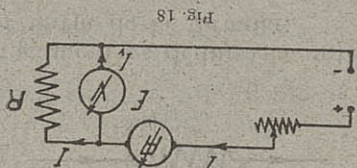

Fig. 19

L'ampèrmetre mesura allavors $I' = I + I_a$, la diferència al mesurar el corrent és molt més remarkable quant menys sigui el corrent que es mesura I , i major el consum de corrent I_a en V.

Un amperímetre es col·loca sempre que es desitgi saber la intensitat de corrent que circula per una línia i aquell ha d'ocasionar la menys caiguda de tensió possible.

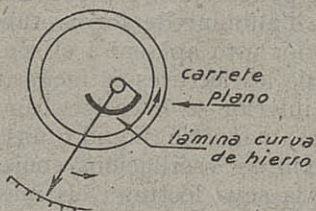

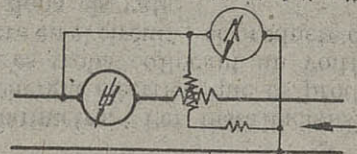
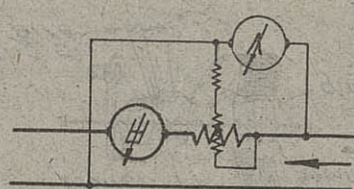
Fig. 17

La figura 17 és un amperímetre Hummel; consta d'un rodet cargolat amb fil de coure i una làmina corba de ferro, la qual està col·locada de manera que el seu eix no sigui concèntric al rodet, el corrent en passar, atrau la làmina i origina la desviació de l'agulla, el final de l'escala depèn del valor del corrent.

Els voltímetres serveixen per a connectar-los entre dos punts qualsevols, segons la diferència de potencial que es desitja conèixer, i han de consumir la mínima quantitat possible d'intensitat perquè l'energia que es perdí sigui ben ínfima, i, per tant, el voltímetre portarà una resistència interna el més grossa possible.

Sigui un circuit en el qual hi ha un generador d'electricitat G (pila o dínamo) una resistència regulable, un amperímetre i un voltímetre, derivat entre els contactes d'una resistència òhmica que podem considerar-la com un consumidor de corrent i desitgem conèixer el consum de corrent i tensió (fig. 18).

o un consumidor de corrent. En els equívocs, segons es tracti d'un generador en contrari de l'esquema 25, influint notablement en la bobina de camp del vatímetre; al corrent que consumeixen els aparells de tensió no circula en els aparells d'intensitat; l'esquema 24 el corrent és diferenciat per la caiguda de tensió de connectar els aparells a una línia monofàsica fàcil. Els esquemes 24 i 25 indiquen la forma

Fig. 25
Circuit de tensió després del VoltímetreFig. 24
Circuit de tensió abans del Voltímetre

La potència aparent sols és igual a la potència efectiva quan, el factor potència $\cos \phi$, és igual a 1, o sigui quan al circuit hi ha resistència. La potència efectiva s'obté per mitjà dels vatímetres, i l'apparent s'obté multiplicant la indicació del voltímetre amb la de l'ampèrmetre, el factor potència es trobarà dividint la potència efectiva per l'apparent.

Quan es tracti de l'estudi d'un generador, la tensió entre els contactes es mesuren bé per l'esquema 24; però la intensitat és petita perquè no registra el consum de corrent de les bobines de tensió dels aparells, la potència disminueix degut als circuits de tensió del voltímetre i vatímetre.

El segon esquema de la figura 25, mesura tot el corrent que dóna el generador, però disminuïda la tensió en el corresponent a la caiguda de tensió en els aparells d'intensitat, la potència no és exacta disminuïda en el valor de la bobina de camp de l'ampèrmetre i del voltímetre.

En el cas d'un consumidor (esquema, 24), mesura el corrent absorbit per ell, la tensió és major que la deguda, en la caiguda de tensió de les bobines d'intensitat, la potència és major en la quantitat corresponent al consum de la bobina de camp de l'ampèrmetre més la del vatímetre.

El segon esquema, mesura la diferència de potencial en els contactes del consumidor, però la intensitat és major perquè registra la dels aparells de tensió. La potència mesurada augmenta en la corresponent al circuit de tensió del voltímetre més la del vatímetre. Pràcticament es pot prescindir de fer la correcció dels valors que es mesuren; tan sols s'ha de tenir en compte quan es tracti de petites potències, elegint les connexions en les que entrin en joc el consum de circuit de tensió del vatímetre i el del voltímetre, podent-se calcular la correcció partint de les resistències conegudes per mitjà de $E : R$, i si aquells romanen constants en totes les mesures, sempre que es facin amb una mateixa tensió.

Per intensitats o tensions molt elevades, es col·loquen transformadors d'intensitat o de tensió

II. La coordinació de la vida econòmica de Catalunya amb la dels altres pobles hispànics

El Congrés acorda donar la seva aprovació i prestar tot el suport necessari a la gestió del nostre Secretariat perquè siguin esteses a tota la República les reformes de caràcter econòmic i social sancionades pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Es necessari fer tots els esforços possibles per tal d'arribar a la màxima unitat d'acció i de comandament en tot allò que fa referència a qüestions econòmiques, sense que aquesta unitat representi una renúncia del nostre poble a l'exercici de les llibertats que legalment i pràcticament té reconegudes. La coordinació i enllaç entre els organismes que regeixen les qüestions econòmiques en el Govern de la República i en el Govern de la Generalitat poden fer el miracle de resoldre harmònicament tots els problemes econòmics, fins i tot els derivats de les dificultats del proveïment, amb la qual cosa hom faria renéixer a la nostra reraguarda la satisfacció interior que és tan indispensable com un bon municionament per a assolir la victòria. En suport d'aquest criteri general, el Congrés propugna una col·laboració permanent dels organismes corresponents de Catalunya en les organitzacions dels proveïments, del comerç exterior, del crèdit, del municionament i de tot allò que tingui influència en l'economia i en el desenvolupament de la lluita contra el feixisme, mantenint en tota la seva integritat les delegacions de serveis que ja havien estat concedides en virtut dels traspassos precedents.

III. L'experiència del Decret de Collectivitzacions i Control Obrer

El Decret de Collectivitzacions elaborat pel Consell d'Economia de Catalunya és, sense cap dubte, l'intent de reforma econòmica més interessant que s'ha fet a tot el territori de la República en el curs de la nostra lluita contra el feixisme. Un any d'experiència no és suficient per arribar a conclusions definitives, però sí que permet enjudiciar provisionalment sobre la seva eficàcia com a instrument d'organització econòmica de la producció.

Per sobre de tota altra consideració és obligat de tenir la sinceritat de deixar constància de la manca de quadres preparats per a responsabilitzar-se en el govern de les empreses. Són moltes les empreses collectivitzades que han tingut com a preocupació primordial la d'augmentar els salaris i fins i tot disminuir les hores de treball i cobrar salaris corresponents a jornals no treballats igual que haurien fet si continuessin en lluita amb una empresa burgesa.

La U. G. T. defensa la subsistència del Decret de Collectivitzacions i de Control Obrer amb tota la seva integritat i propugna perquè siguin escrupolosament evitades totes les desviacions en la seva aplicació.

El Congrés acorda que en cas d'introduir-se alguna reforma en l'esmentat Decret de Collectivitzacions haurà d'estar orientada en el sentit de vetllar per a una millor ordenació econòmica i una major capacitat tècnica dels directors de les empreses collectivitzades i dels Delegats-Interventors de la Generalitat, als quals se'ls hauria de fer extensiu el dret de vet a qualsevol decisió que considerin perjudicial per a l'economia general del país, tot amb l'objectiu de reforçar els òrgans de govern de les empreses.

Cal fixar l'obligatorietat que les assemblees de treballadors es celebrin fora de les hores de treball i evitar l'abús de llur reunió, que a més de distreure'ls de la seva tasca com a productors, en general pertorba el bon funcionament dels Consells d'Empresa, sense cap avantatge per a l'Economia de l'empresa.

Per tal de limitar l'abús de reunions d'Assemblees de fàbrica caldria sotmetre-les a la demanda prèvia de permís al Departament d'Economia, amb especificació concreta de la corresponent ordre del dia.

Com més important sigui una empresa collectivitzada, tant més eficaç ha d'ésser el control que n'exerceixi el Departament d'Economia, i el Consell General d'Indústria a

través del Delegat-Interventor i del Director tècnic, arribant sempre que sigui precís, en defensa de l'economia general del país, a una intervenció constant en la producció i en la mateixa vida econòmica de l'empresa.

A aquest fi, el Congrés creu que la Conselleria d'Economia hauria de tenir uns interventors especials encarregats de la inspecció de les empreses, d'intervenir llur comptabilitat i de vetllar pel compliment de les disposicions de la Generalitat dels Consells Generals d'Indústria i de les Federacions Econòmiques.

Cal, sempre que sigui possible, imposar la direcció única, sotmesa, naturalment, a la supervigilància dels Consells d'Empresa.

Es necessari proclamar, que els cabals de les empreses són interessos comuns i en conseqüència, que sota cap pretext no poden repartir-se aquests fons socials entre els treballadors de l'Empresa.

El Congrés es manifesta en el sentit que els Sindicats de la U. G. T. no faran ni propugnaran cap Agrupament ni Concentració d'Indústries sense abans consultar-ho als organismes dirigents i s'oposaran a tot el que s'intenti fer sense ésser aprovat pel Consell d'Economia.

Es necessari evitar els abusos de poder dels Comitès Obrers de Control que en alguns casos han funcionat atribuint-se funcions directives i en aquest sentit cal estimular entre els Sindicats la propagació de les funcions reglamentàries dels Comitès de Control.

En moltes empreses collectivitzades, l'actuació dels Delegats Sindicals, qua han actuat a manera d'òrgans de control davant dels Consells d'Empresa, ha pertorbat sovint la bona marxa econòmica de la indústria, arribant aquells delegats a substituir en part les funcions directives dels Consells. El Congrés recomana a tots els Sindicats que evitin sistemàticament aquesta intromissió de llurs delegats en les funcions directives, i propugna la delimitació d'atribucions i responsabilització dels Delegats Sindicals.

IV. La municipalització dels serveis públics

La municipalització dels Serveis Públics ha estat iniciada amb caràcter legal a Catalunya amb un dels serveis més indispensables, com és el de l'estatge. La municipalització de l'estatge decretat ja fa alguns mesos pel Govern de la Generalitat, sembla que troba resistències inexplicables dintre dels propis organismes oficials, però alguns Ajuntaments, com a Lleida, Sallent i altres partidaris de moure's dintre la més estricta legalitat, han posat ja en pràctica aquell Decret amb excel·lents resultats econòmics.

El Congrés es pronuncia a favor de la immediata implantació del Decret de municipalització de l'estatge per part dels Ajuntaments de Catalunya.

La U. G. T. propugna per la municipalització de tots els altres serveis públics de caràcter local, com són els Transports Urbans, els serveis de Neteja, el proveïment d'aigua potable, els locals d'Espectacles Públics, etc., però, considerant que la constitució dels Ajuntaments té actualment a Catalunya un caràcter provisional, en alguns casos serà aconsellable que aquells serveis que es consideri urgent municipalitzar, siguin primer intervinguts per la Generalitat per tal de reorganitzar les empreses i fer possible llur municipalització més endavant.

V. La nacionalització d'indústries

Quan parlem a Catalunya de nacionalització d'indústries, entenem que es tracta d'un règim d'explotació pública per part de la Generalitat. Exceptuem aquelles indústries unificades dintre de tot el territori de la República, com són els ferrocarrils d'interès general i la marina mercant, en el qual cas, la nacionalització entenem conveïet que sigui feta per l'Estat.

En els moments presents, acaparada l'atenció de l'Estat i també la de la Generalitat per la violència de la lluita que sostenim, no considera el Congrés que sigui l'hora més

oportuna per arribar a concrecions en el que fa referència a la nacionalització d'aquelles indústries que, com les mines, telèfons, el transport mecànic, el gas i els seus subproductes, etc., hauran d'ésser finalment nacionalitzades.

La U. G. T. considera més prudent que mentre duri la lluita contra el feixisme aquelles indústries siguin estretament intervingudes per a no distreure l'atenció de la Generalitat en possibles dificultats financeres i àdhuc de política exterior que poden ésser evitades amb la simple intervenció, arribant-se, però, als mateixos resultats pràctics. No obstant, a causa de les seves característiques especials cal vèncer tots els obstacles per tal que d'una manera immediata la Generalitat vagi a la nacionalització de la indústria elèc-

trica, clau del problema de transports terrestres, i l'Estat a la nacionalització dels transports marítims.

Mentre no sigui un fet la nacionalització de les indústries de Serveis Públics el Congrés es pronuncia:

a) Per la planificació de la producció elèctrica i construcció de noves instal·lacions, la qual correspondrà a organismes dependents de la Generalitat de Catalunya per a les indústries radicades en territori català, i el Govern de la República per a les que es desenvolupen fora de Catalunya.

b) Per la ràpida electrificació dels ferrocarrils, com a mitjà de resoldre en gran part el problema de la manca de mitjans de transport.

(Continuarà)

CAMARILLES

VOLEM tractar ací el tema que encapçala aquestes ratlles considerant-lo interessant per la importància vital que té en tota organització.

Què és una camarilla? «Es un grup de persones, familiars o amics que conjuntament influeixen en les decisions d'alguna autoritat superior o en els actes d'algun personatge important.» Definició del Diccionari, que hem volgut transcriure perquè ningú es desorienti.

Es evident que aquestes classes d'actuació dintre les nostres organitzacions sindicals seria perillosa, perquè els que formen aquestes camarilles, obren, actuen o influeixen amb un fi generalment inconfessable, ja que es valen d'aquest procediment, al marge de tota discussió orgànica, i, en el terreny sindical, aquestes actuacions han d'ésser evitades de totes maneres per tal de no caure en una disgregació que fatalment es produiria, si les masses s'aperceben de què s'actua per aquest procediment.

Generalment, quan es cau en aquest equivoc, és a dir, quan es formen aquestes camarilles en les organitzacions, es produeix el fenomen que podríem anomenar de miratge, que ens porta a confondre l'efecte amb la causa que la produeix. Per exemple, si un grup d'afiliats amb clara visió de la realitat emprèn una campanya de sanejament i ataca a les persones o els procediments seguits pels que actuen com autòmats moguts per una camarilla, aquests companys, generalment, són acusats d'haver constituït una camarilla, quan la realitat és molt diferent, ja que estan combatent una camarilla que s'ha infiltrat en algun òrgan o dirigent que impedeix que funcioni normalment.

La camarilla actua influint, a l'ombra, rodeja el personatge o càrrec influent de l'organització de què es tracta, que ha arribat a ofuscar-se de tal forma per les raons que

siguin, amistat, falsos criteris, i fins de vegades mèrits reals d'algun o alguns dels que constitueixen la camarilla, que li impedeix veure la xarxa en què ha caigut, fenomen que es produeix fàcilment i gairebé sempre quan existeix un poder personal, una persona sola que per qualsevulla raó assumeix la direcció que reglamentàriament correspon a un nombre determinat de companys, encara que aparentment es demostrï que l'opinió de tots pesa en les decisions.

Afortunadament, això, no es produeix en la nostra organització i, en general, en la Unió General de Treballadors, que amb una perfecta organització dificulta l'existència de poders personals; però com no és tampoc impossible que puguin produir-se aquests casos no estarà de més que tot el món estigui prevenut per a evitar-ho, i així evitarà, també, dificultats perquè poguem enfrontar-nos decididament i amb tota autoritat, davant els importantíssims problemes que tenim plantejats a la nostra indústria i que solament amb una estreta unió de tots i amb una rígida disciplina feta efectiva, no per la força, sinó per la raó després de portar al convenciment de la majoria la conveniència d'una línia de conducta a seguir que és quan aquella pot imposar-se per la força, per aquesta força que imposa la majoria en tot sistema democràtic com és el nostre, sistema que ens portarà al cim on hem posat tots els nostres anhels.

Hi ha que evitar de totes formes les actuacions personals, discutir-les si existeixen i combatre-les bon punt siguin descobertes, i així s'evitaran els perills de les camarilles i els danys que fatalment es produïrien, si per debilitat, oblit o el que fos, caiguessin entre elles.

El deure de tot bon militant, és estar a l'aguait, camarades!

UN ROIG

DE LES SECCIONS

DE BARCELONA

BIBLIOTECA

S'han adquirit les obres d'actualitat *EL CRIMEN DE EUROPA* de Manuel D. Benavides i *EN DONO FE* d'Antoni Ruiz Vilaplana, a més han ingressat els següents llibres:

Adquirits. *UN HOMBRE DE 30 AÑOS*, M. D. Benavides. — *EL ÚLTIMO PIRATA DEL MEDITERRÁNEO*, M. D. Benavides. — *LA AMENAZA DEL PRIVILEGIO*, Henry George. — *EL MALVADO CARABEL*, W. Fernández Florex. — *LAS NEURÓTICAS*, Alberto Insúa. — *FRENTE POPULAR EN TODO EL MUNDO*, G. Dimitroff.

Donatiu del camarada Angel Castillo: *VIDA DE PERIODISTAS ILUSTRES*; *ALEMANIA AYER Y HOY*, A. Ramos Oliveira. — *EL PLAN QUINOUENAL DE LOS SOVIETS*, G. Grinko. — *CURSO DE FILOSOFÍA ELEMENTAL*, Jaime Balmes. — *MISERIAS Y TRABAJOS*, Máximo Gorki. — *LA TIERRA*, E. Zola. — *LUMEN*, C. Flammarion. — *CASTILLA EN ESCOMBROS*, Julio Senador Gómez. — *TEMPESTADES DE ACERO*, Ernest Jünger. — *LIBERALISMO*, L. T. Hobhouse. — *SOCIALISMO*, J. Ramsay Macdonald. — *EL ORIGEN DE LAS*

ESPECIES, Darwin. — *GERMINAL*, E. Zola. — *WILHEM HEISTER*, Goethe. — *LOS HUMILDES*, Dostoiewski. — *LA CASA DE LOS MUERTOS*, Dostoiewski. — *ÉMILIO*, Juan Jacobo Rousseau. — *EL LIBRO DE ORO DE LA LITERATURA HISPANO AMERICANA*, M. Rivas. — *LA REVOLUCIÓN MEXICANA*, L. Araquistain. — *LA BIBLIA EXPLICADA*, Voltaire. — *CRÍTICA RELIGIOSA*, Voltaire.

Donatiu del camarada J. Malet: *MANUAL DEL RADIO EXPERIMENTADOR*, A. Riu. — *PALABRAS DE UN REBELDE*, P. Kropotkin. — *COMO SE FORMA UNA INTELIGENCIA*, Cristóbal Litrán. — *CRIMEN Y CASTIGO*, Fedor Dostoiewski. *Bibliotecari*, E. Ruiz.

SECRETARIA DE CULTURA I PROPAGANDA

Aquesta Secció, fent-se ressò de la campanya proabre del soldat, acordà fer un donatiu de 15.000 pessetes, el que ha estat lliurat en roba confeccionada, havent-se fet ja, per aquesta Secció, un donatiu de 5.000 pessetes a la mesa del III Congrés U. G. T. i amb la mateixa finalitat.

COMISSIO DE CULTURA I PROPAGANDA

El nostre Sindicat, Secció Barcelona, compta ja amb una realització més, de cabdal importància, com és la Secció anomenada de Cultura i Propaganda, per mitjà

de la qual es reflectiran, a tots els afiliats de les nostres Indústries i a la classe treballadora en general, les necessitats benfactores i estimulants, que la Junta del Sindicat, mitjançant aquesta Comissió, posa a l'abast de tots nosaltres. Aquesta tasca de millorament social, necessari per a la creació d'una digna classe obrera, ha estat possible mercès a les decisions emanades del III Congrés de la nostra gloriosa central Sindical U. G. T., en el que fa referència als «Sindicats de cara a la guerra».

La Comissió de Cultura i Propaganda, conscient de la seva missió cultural i evolutiva, a l'ensiem que propagadora de tots quants assumptes irradiïn del nostre Sindicat, es proposa que totes les seves actuacions, siguin tothora ampliades i avalades per les orientacions i suggerències inestimables de tots els nostres camarades de les Indústries d'Aigua, Gas i Electricitat, per creure que és d'incumbència de tots nosaltres, crear una font inesgotable i ampliadora d'informacions, projectes, assumptes culturals i tot allò que atanyi directament als afers de la Comissió, que permetran que la mateixa i amb ella el Sindicat, esdevingui un Casal, on s'hi fomentin totes les nostres capacitats constructives i morals, necessàries per a portar a bon terme totes les aspiracions, per les quals venim defensant amb justesa, des de la data de la nostra reivindicació social i humana.

Tot just fa unes setmanes d'actuació d'aquesta novella Comissió, que ja compta amb èxit prou falaguer, per així dir-ho, amb una Secció de Cinema Sonor, instal·lat al nostre Sindicat, i que pel mitjà cultural que això representa, ha merescut l'elogi i l'aprovació de tots els camarades que l'han visitat en les seves reunions setmanals de cinema, la tasca desenrotllada a aquest objecte per la Comissió ha estat feixuga, fàcilment comprensible si es té en compte les dificultats que en tots els ordres ens imposa la guerra, han estat necessaris vèncer tots els obstacles, sortosament superables, mitjançant una voluntat induïda a la necessitat de dotar el nostre Sindicat d'aquesta primera realitat com és el cinema.

Apart del que el cinema al nostre Sindicat representa, en el sentit cultural ha fet possible la millor apreciació i assistència al Sindicat, de molts afiliats que semblaven ignorar l'existència del mateix i que identificats amb l'esperit constructiu del nostre organisme sindical, concorren més assíduament al Casal, apreciament l'esforç material que el Sindicat reporta pel seu millorament social. És per això que la Comissió de Cultura i Propaganda, creada per a divulgar la sociabilitat entre els nostres camarades, espera de tots nosaltres, l'aportació més desinteressada en profit del seu engrandiment pel que això per tots significa.

Altament, força interessant és la nostra Biblioteca, equipada amb els millors i escollits llibres de text, socials, culturals i d'estudi. En la mateixa hi figuren obres dels autors contemporanis antifeixistes més destacats; és, doncs, força convenient concórrer-hi, no tan sols per la Biblioteca, l'obra de divulgació cultural i social que desenvolupa la Comissió de Cultura i Propaganda. Tots els dies, de sis a vuit de la vetlla, la Biblioteca resta oberta per tal d'oferir a tots els que hi concorrin les ensenyances necessàries per a la formació d'una capacitat social adequada.

Ensems, per a més endavant, la Comissió de Cultura i Propaganda, es proposa en un pròxim futur, i no reparant en sacrificis de cap mena, que el nostre Sindicat esdevingui un Casal enciclopèdic, on es cultivin els ensenyaments tant morals com físics com materials, on la classe treballadora de les nostres Indústries hi trobi una mutualitat de conceptes i d'idees, on trobi un lloc d'esbargiment corporal i físic, i des d'on puguin oferir la intensitat del nostre esforç col·lectiu, als altres Sindicats germans perquè ellr imitin la nostra gesta i nosaltres restarem satisfets d'haves fet ressorgir la nostra confiança, el nostre anhel constructiu, en un'esdevenidor feliç, com a premi de la nostra constància il·limitada.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

PROGRAMA DE CINEMA SONOR per als mesos de desembre del 1937 i

gener del 1938.

Desembre. Dies 4 i 5. — ALAS EN LA NOCHE, *Cary Grant-Mirna Loy* (Paramount); MARINERO EN TIERRA, *Joe E. Brown, Bocazas* (Warner); LITTLE JACK i REVISTA Musical (Paramount); TERROR DEL CUADRILÁTERO, *Dibuixos POPEYE* (Paramount).

Dies 11 i 12. — DIVINA, *Nils Aster-Ann Arding* (Radio Film); COCKTAIL, Musical, *Jack Oakie* (Paramount); CADETES I COLEGIALAS, Musical (Warner Bros); NAVIDAD VALIENTE, *Dibuixos POPEYE* (Paramount).

Dies 18 i 19. — PISTAS SECRETAS, *Fred Mac Murray* (Paramount); VÍA LÁCTEA, *Harold Lloyd* (Paramount); ESPANYA AL DIA, n.º 28, *Revista d'actualitat* (Laya Film); SI NO TE CALLAS, TE DOY, *Dibuixos POPEYE* (Paramount).

Dies 25 i 26. — EL MUNDO CAMBIA, *Paul Muni* (Warner Bros); AMOR SUBLIME, *Richard Dix* (Radio Film); ANDANTE FURIOSO, Musical (Paramount); SOY LO QUE SOY, *Dibuixos POPEYE* (Paramount).

Gener 1938. Dies 1 i 2. — BARRERAS INFRANQUEABLES *Paul Muni* (Warner Bros); EL DESPERTAR DEL PAYASO, *Joe E. Brown, Bocazas* (Warner Bros); ESPANYA AL DIA NÚMERO 29, *Noticiari* (Laya).

Dies 8 i 9. — DESFILE DE CANDILEJAS, *James Cagney* (Warner Bros); AS DE ASES, *Richard Dix* (Radio Film); EL HOMBRE DEL TRAPECIO, *POPEYE* (Paramount).

Dies 15 i 16. — ESCÁNDALOS ROMANOS, *Eddie Cantor* (Artistas Asociados); CARGAMENTO SALVAJE, *Franc Buchs* (Radio Film); EL MARATHON DEL BAILE, *POPEYE* (Paramount).

Dies 22 i 23. — MÚSICA Y MUJERES, *Dick Powell* (Warner Bros); VUELTA AL MUNDO, *Douglas Fairbanks* (Artistas Asociados); DIBUJOS EN COLOR, Musical (Artistas Asociados).

Dies 29 i 30. — MI MARIDO SE CASA, *Gary Gran* (Paramount); VIAJE DE PLACER, *W. C. Fieldss* (Paramount); HOLLYWOOD MILAGROSO (Radio Film); EL RIVAL DE VULCANO, *POPEYE* (Paramount); ESPANYA AL DIA N.º 30, *Noticiari* (Laya).

NOTES

Comuni-

quem als afiliats a aquest Sindicat que passin per aquesta Secretaria, a recollir les targetes familiars per a l'entrada a les sessions de cinema.

* * *

Preguem als nostres afiliats, *aficionados a la Biblioteca*, es molestin a passar per la Secretaria per a comunicar-los un assumpte de gran interès.

DE CAMARASA Donatiu dels Treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat, (U. G. T.), durant els mesos de:

Agost, Ajuda a Madrid..	1,580'—	Ptes.
Agost, ajuda a Euzkadi.....	1,580'—	»
Setembre a l'Ajuntament de Camarasa		
pro refugiats d'aquesta vila.....	1,350'—	»
Total.....	4,510'—	Ptes.

DE MANRESA Comissió recaptadora de donatius del Sindicat de Treballadors d'Aigua, Gas i Electricitat (U. G. T.):

Recaptat en el mes d'octubre.....	3,023'35	Ptes.
<i>Distribució</i>		
Assistència Social i Refugiats.....	1000'—	»
Generalitat (ed. armaments)	800'—	»
Hospital de Manresa.....	600'—	»
S. R. I., ajut a Madrid.....	200'—	»
S. R. I., robes per al front	398'35	»
Diaris al front.....	25'—	»
Total.....	3,023'35	Ptes.

Novembre, 1937

ESTAMPES INTERNACIONALS

(Continuació)

D'aquest Procés, tot ell ple de moments interessants, el que podríem dir que es destaca en primer terme, és l'informe del Fiscal de la U. R. S. S., camarada Vishinski, el qual realitzà el seu document acusatori, d'una forma magnífica i clara. En la veu del camarada Vishinski i com una cinta cinematogràfica, passa tot el procés, totes les preguntes i respostes, tot el que de dolent tenen els malvat-trotskistes. El document en qüestió, és una magnífica prosa, que demostra al món capitalista fins a quin punt humà es desenvolupa la Justícia a la Gran Pàtria, i com el Comissariat del Poble de Justícia de la U. R. S. S., és l'únic que precisament, por representar la Justícia, tancada d'ulls i portant a la mà la balança de la igualtat.

Es precisament, d'aquest informe del camarada Vishinski, del que volem documentar-te, camarada lector, i per a fer-te més completa aquesta informació, detallem, sense faltar-hi ni una coma, tot l'informe, que sens dubte, serà per a tu, a l'igual que per a nosaltres, un gran document.

Així, doncs, a continuació la sessió del 26 de gener del 1937, diu així:

L'Oficial del Tribunal: Ve el Tribunal, prego posar-se dempeus.

El President: La sessió continua. Té la paraula el Fiscal de la U. R. S. S., camarada Vishinski.

Vishinski: Camarades Jutges i Membres del Tribunal Suprem de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques:

En procedir a complir el meu últim deure en la causa actual, jo no puc deixar de referir-me a una sèrie de característiques específiques, altament importants, del procés que ens ocupa.

En la meua opinió, entre totes les característiques específiques, sobresurt la de què l'actual procés és, en cert sentit, un resum de les activitats criminals dels conspiradors trotskistes, els quals per molts anys han, sistemàticament i amb l'assistència dels més repulsius i menyspreables mitjans, lluitant contra el Sistema Soviètic, contra l'Estat Soviètic, contra el Poder Soviètic i contra el nostre Partit. Aquest procés resum la lluita contra l'Estat Soviètic i el Partit, d'aquestes que la començaren molt abans dels temps presents, encara en vida del nostre gran mestre i organitzador de l'Estat Soviètic, Lenin. Mentre Lenin visqué, aquestes gents lluitaren contra Lenin; i després de la mort de Lenin, ells lluitaren contra el seu gran deixeble, aquest infadigable guàrdia de l'herència de Lenin i el continuador de llur causa, Stalin.

Una altra característica específica d'aquest procés és que, com un far, illumina les més remotes voltes, els caus secrets, els més repugnants i amagats recons del subterrani totskista.

Aquest procés ha revelat i provat l'estúpida obstinació, la reptil sang freda, el càlcul fred de criminals professionals, amb els quals els bandits trotskistes han portat i porten la seva lluita contra la U. R. S. S. Ells no es deturaren davant de res; ni davant els sabotatges, ni davant diversionisme, ni davant l'espionatge, ni davant el terrorisme, ni davant les traïcions a llur pàtria.

Quan fa diversos mesos, en aquesta mateixa sala, en aquests mateixos escons, els membres de l'així anomenat centre unificat trotskista-zinovievista-terrorista estigueren sentats; quan el Tribunal Suprem, representat pel Col·legi Militar, jutjava a aquells criminals, tots nosaltres els que vàrem oir la història de crims que com a escena de mal son passà davant dels nostres ulls, ens emplenàrem d'horror i de repulsió.

Cada home honest en el nostre país, cada home honest de qualsevol país del món, no podia deixar de dir:

Aquest és l'abim de la degradació!

Aquest és el límit, l'última frontera de la descomposició moral i política!

Aquest és l'infinit diabòlic del crim!

Cada fill honest de la nostra pàtria pensà per si mateix: tals crims menyspreables no poden ésser repetits. No hi pot haver en el nostre país, cap altra persona que hagi caigut tan baix, i que tan miserablement ens hagi traïdonat.

Però avui, tornem a ésser assaltats pels mateixos sentiments que experimentàvem no fa gaire temps! Una vegada més, passen per davant de la nostra agitada i indignada consciència, escenes tenebroses de crims monstruosos, perfidies monstruosos, de traïcions monstruosos.

Aquest procés en el qual els propis acusats han confessat llur culpa, aquest procés en el qual, costat per costat amb els dirigents de l'així anomenat centre paral·lel trotskista, els acusats Piatekov, Sokolnikov, Radek i Serebriakov, s'asseuen en el mateix banc, trotskistes tan prominents com Muralov, Drobnis, Boguslavski i Livshitz; on, costat per costat amb aquests trotskistes s'asseuen vulgars espies i agents de servei secret com Rataichak, Shestov, Stroilov i Harsche; aquest procés ha ensenyat a quina profunditat aquests cavallers han caigut, en quin pantà el trotsquisme contrarevolucionari — el qual s'ha transformat des de fa molt de temps en la unitat més rabiosa i més d'avantguarda del feix internacional — s'ha esfondrat per complet.

Aquest procés ha revelat tots els ressorts secrets de les activitats criminals subterrànies del trotsquisme, tot el mecanisme de llurs sagnants i pèrfides tàctiques. S'ha revelat, una vegada més, la cara del veritable, del genuí trotsquisme: vell enemic dels obrers i camperols, vell enemic del socialisme, servent fidel del capitalisme.

Aquest procés ens ha ensenyat, una vegada més, a qui serveixen Trotsqui i els seus partidaris, que representen realment el trotsquisme en la pràctica.

Aquí, en aquesta sala, davant d'aquest Tribunal, davant de tot el país, davant de tot el món, ha passat tota una cadena de crims comesos per aquesta genteta.

Qui afavoreixen llurs crims? ¿Per quin propòsit, per quines idees i, per fi, en nom de quina plataforma política o programa ha actuat aquesta gent? En nom de qui? I, finalment, ¿per què ells s'han tornat traïdors a llur pàtria, traïdors a la causa del socialisme i del proletariat internacional?

Jo crec que aquest procés ha respost, fins esgotar-les totes les preguntes, ha revelat clara i precisa per què i com han arribat fins aquí.

Com una cinta cinematogràfica projectada damunt el passat, aquest procés ens ha recordat i mostrat a tots nosaltres, les etapes fonamentals del camí històric re-

(Continuarà)